

Ár 2014, föstudaginn 11. júlí, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Oddur Ólason.

Fyrir er tekið **mál nr. 34/2014**:

**M og
N
gegn
F**

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M og N, hér eftir nefnd sóknaraðilar, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 4. mars 2014, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 28. febrúar 2014. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 4. mars 2014, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu 16. apríl 2014. Var bréfið sent sóknaraðilum, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 28. apríl 2014, og þeim gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust ekki frá sóknaraðilum.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 11. júlí 2014.

II.

Málsatvik.

Þann 21. október 2003 var skuldabréf nr. X, að fjárhæð kr. 2.340.000, gefið út af sóknaraðila N til FF. Varnaraðili hefur nú tekið yfir réttindi og skyldur FF skv. skuldabréfinu. Sóknaraðili M, A og B tókust á hendur sjálfskuldarábyrgð in solidum á skuldabréfinu.

Þann 4. október 2004, 9. maí 2008, 5. maí 2009 og 6. september 2010 voru gerðar breytingar á greiðsluskilmálum framangreinds skuldabréfs.

Fyrir liggur skjalið „Til ábyrgðarmanna fjárskuldbindinga“. Skjalið er ódagsett, en stimplað af FF 3. nóvember 2004 með árituninni „ERINDREKI“. Sóknaraðili N óskaði eftir láni að fjárhæð kr. 2.340.000 en ábyrgðarmenn voru tilgreindir sóknaraðili M, A og B og undirrita þau öll skjalið. Óskuðu þau öll eftir að greiðslugeta greiðanda yrði ekki metin. Skjalið hefur verið áritað um niðurfellingu allra sjálfskuldarábyrgðaraðilanna.

Í október 2013 var framangreint skuldabréf gjaldfellt, þar sem ekki hafði verið greitt af því í þrjá mánuði, þ.e. frá ágúst 2013. Með bréfi, dags. 31. október 2013, var

sóknaraðila N send greiðsluáskorun. Þar var honum tilkynnt að yrði hann ekki við þeirri áskorun að greiða kröfuna eða semja um greiðslu hennar innan 15 daga frá móttöku hennar yrði krafist aðfarar fyrir kröfunni hjá honum og/eða ábyrgðarmanni án frekari tilkynninga. Með bréfi, dags. 23. desember 2013, var lögð fram aðfararbeiðni hjá sýslumanninum í Keflavík. Hinn 19. febrúar 2014 var fjárnám gert af hálfu sýslumannsins í Keflavík í 15% eignarhluta sóknaraðila N í C.

Í nóvember 2013 var sóknaraðili M í sambandi við varnaraðila vegna framangreinds skuldabréfs varðandi mögulegar lausnir á greiðsluvanda sóknaraðila N.

Sóknaraðilar skutu málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 28. febrúar 2014.

III.

Umkvörtunarefni.

Í liðnum kröfur á kvörtunareyðublaði sóknaraðila til nefndarinnar kemur eftirfarandi fram: „*Skuldabréf afskrifað. Fjárnám fellt niður, dráttarvextir, bankakostnaður, innheimtukostnaður auk annars áfallandi dráttarvaxta, og að láns hæfis- og greiðslu verði virt ef það á annað borð hafi verið framkvæmt*“.

Sóknaraðilar vísa til þess að reynt hafi verið að semja um greiðslur vegna vanskila á láni sem sóknaraðili N hafi verið með hjá FF sem síðar hafi farið til varnaraðila. Þrátt fyrir bæði tölvupósta og samtal við starfsmann varnaraðila í nóvember hafi varnaraðili ekki séð sér fært um að koma með lausnir fyrir sóknaraðila N. Varnaraðili hafi ekki skoðað þetta lán sem sóknaraðilum finnst vera orðið óeðlilega hátt.

Sóknaraðili M kveðst hafa hringt til varnaraðila og beðið um að gögn varðandi láns hæfis- og greiðslumat yrðu tilbúin í útibúi varnaraðila í D. Konan sem hafi svarað hafi sagt að gögnin yrðu tilbúin. Sóknaraðili N hafi svo komið í útibúið en þá hafi honum verið sagt að gögnin væru ekki tilbúin. Siðareglur sem varnaraðili hafi búið til fyrir sig og starfsfólk séu greinilega á engan hátt virtar í samskiptum við viðskiptavini.

Sóknaraðilar benda á að lánið hafi verið gjaldfellt við þriggja mánaða vanskil, þrátt fyrir að alltaf væri til staðar greiðsluvilji og borgunarhreyfing. Sóknaraðilar telja að þetta séu allt of harðar aðgerðir þar sem greiðsluvilji hafi verið fyrir hendi en hafi algjörlega verið hundsáður.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að kröfum sóknaraðila verði vísað frá. Til vara er þess krafist að kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Til stuðnings aðalkröfu sinni vísar varnaraðili til e-liðar 6. gr. samþykktta fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Að mati varnaraðila sé kröfugerð sóknaraðila svo óskýr að hún sé ekki tæk til úrskurðar og málsatvik illa upplýst. Engar lagatilvísanir eða málsástæður séu til stuðnings kröfu sóknaraðila og því ómögulegt fyrir varnaraðila að taka til varna í málinu. Einnig sé kröfugerðin það óskýr að úrskurðarnefndin geti ekki orðað niðurstöðu sína í samræmi við hana. Að mati varnaraðila séu því skilyrði ákvæðis 1. málsl. e-liðar 6. gr. samþykktta fyrir úrskurðarnefndina ekki uppfyllt.

Verði ekki fallist á frávísun kefst varnaraðili þess að kröfum sóknaraðila verði hafnað. Kvörtunin sé mjög óskýr. Af kvörtuninni virðist hins vegar helst mega ráða að þar sé farið fram á að fjárnám það er gert hafi verið í 15% eignarhluta sóknaraðila N í C verði fellt niður.

Varnaraðili bendir á að í 2. tölul. í áðurgreindu skuldabréfi komi fram að standi skuldari ekki í skilum með greiðslu afborgana og/eða vaxta verði gert árangurslaust fjárnám hjá skuldara eða ábyrgðarmanni að skuldinni, eins eða fleiri, eða leiti þeir nauðasamninga þá sé heimilt að gjaldfella skuldina án uppsagnar eða tilkynningar. Beri þá að greiða dráttarvexti af skuldinni í samræmi við ákvörðun Seðlabanka Íslands á hverjum tíma um grunn dráttarvaxta og vanefndaálag, sbr. 1. mgr. 5. gr. laga nr. 38/2001, um vexti og verðtryggingu, af gjaldfallinni eða gjaldfeldri fjárhæð frá og með gjaldfellingardegi til greiðsludags. Ógreiddir dráttarvextir leggist við höfuðstól skuldarinnar á 12 mánaða fresti, í fyrsta sinn 12 mánuðum eftir fyrsta dag vanskila. Þá segi í 4. tölul. að rísi mál út af skuldinni eða ábyrgð megi reka það fyrir héraðsdómi Reykjaness samkvæmt reglum 17. kafla laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála. Einnig megi gera aðför til fullnustu skuldarinnar án undangengins dóms eða réttarsáttar hjá skuldara og sjálfskuldarábyrgðarmönnum samkvæmt 7. tölul. 1. mgr. 1. gr. laga nr. 90/1989 um aðför. Aðfararheimildin nái til vaxta, dráttarvaxta, kostnaðar af kröfu, málskostnaðar eða innheimtukostnaðar, endurgjalds kostnaðar af gerðinni sjálfri og væntanlegs kostnaðar af frekari fullnustugærdum samkvæmt 2. mgr. 1. gr. laga nr. 90/1989 um aðför.

Varnaraðili vísar til 7. tölul. 1. mgr. 1. gr. laga nr. 90/1989 og 2. mgr. 1. gr. sömu laga. máli sínu til stuðnings. Þá vísar hann til 1. mgr. 3. gr. laga nr. 90/1989 og 1. mgr. 7. gr. sömu laga.

Varnaraðili kveðst ekki fá annað ráðið en að umrætt fjárnám hafi farið fram í samræmi við framangreind ákvæði laga nr. 90/1989, sem og ákvæði skuldabréfsins. Af kvörtun málsins verði ekki annað ráðið en að athugasemdir sóknaraðila við áður nefnt fjárnám lúti eingöngu að því að aðeins hafi verið um þriggja mánaða vanskil að ræða. Þá hafi ávallt verið greiðsluvilji fyrir hendi og „borgunarhreyfing“. Sóknaraðilar hafi ritað undir áður nefnt skuldabréf þar sem fram hafi komið að heimilt væri að gjaldfella skuldina, stæði skuldari ekki í skilum með greiðslu afborgana. Samkvæmt þessu hafi verið nægjanlegt að greiðslufall yrði í einn mánuð. Hvað varði þær fullyrðingar sóknaraðila að ávallt hafi verið fyrir hendi greiðsluvilji og borgunarhreyfing fái varnaraðili ekki séð að sýnt hafi verið fram á það. Þá mótmælir varnaraðili því að bankinn hafi ekki viljað verða við beiðnum sóknaraðila um gögn málsins, en af meðfylgjandi gögnum með kvörtun málsins verði ekki annað ráðið en að sóknaraðili hafi fengið öll gögn sem varnaraðili hafi undir höndum vegna málsins.

Varnaraðili telur að samkvæmt framansögðu hafi sóknaraðilar ekki sýnt fram á að víkja beri umræddu fjárnámi til hliðar. Beri því að hafna kröfum sóknaraðila. Framangreindu til viðbótar telur varnaraðili rétt að minna á að ágreiningsmál um fjárnám beri að reka samkvæmt sérreglum laga nr. 90/1989.

V.

Niðurstaða.

Í 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er fjallað um þau mál sem nefndin fjallar ekki um. Samkvæmt e-lið 6. gr. samþykktanna fjallar nefndin ekki um mál, sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar.

Í liðnum kröfur á kvörtunareyðublaði sóknaraðila til nefndarinnar kemur eftirfarandi fram: „*Skuldabréf afskrifað. Fjárnám fellt niður, dráttarvextir, bankakostnaður, innheimtukostnaður auk annars áfallandi dráttarvaxta, og að láns hæfis- og greiðslu verði virt ef það á annað borð hafi verið framkvæmt*“.

Sóknaraðilar virðast helst byggja framangreinda kröfu á því að varnaraðili hafi gjaldfellt lán sóknaraðila N og að bankinn hafi ekki gengið til samninga við þau varðandi greiðslu skuldabréfsins, en frekar farið fram á fjárnám í 15% eignarhluta sóknaraðila í fasteigninni að C.

Sóknaraðilar gera ekki frekari tilraun til færa rök fyrir kröfu sinni. Verður ekki fyllilega ráðið hvers sóknaraðilar krefjast í málinu og hvort kröfur þeirra byggja á því að greiðsluskylda sé ekki fyrir hendi, ellegar aðeins því að á varnaraðila hvíli skylda til að ganga vægar fram í innheimtu sinni en gert hefur verið.

Með vísan til framangreinds verður ekki hjá því komist að vísa kröfum sóknaraðila frá úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, með vísan til e-liðar 6. gr. samþykka nefndarinnar.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfum sóknaraðila, M og N, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá.

Reykjavík, 11. júlí 2014.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Oddur Ólason